

17 juni

Een droom

Oerol: Spinvis en Saartje van Camp - Kintsukuroi

Een gedante opera geschreven door Spinvis en Saartje van Camp, dat klonk mij als muziek in de oren. Ik ben groot fan van het werk van Spinvis en wilde dit dus absoluut niet missen.

Een dialoog tussen twee prachtige dansers, de bandleden van Spinvis en drie koorleden. De magie van het locatietheater raakte me wederom met grote kracht. Oerol kan dat als geen ander. En de omgeving die Oerol Spinvis biedt, werd prachtig benut. Op het strand met op de achtergrond een uitgestrekt waddenlandschap stonden in het zand tot in de verte cirkels getekend. Geluidstrillingen. De trillingen van het hart van de verloren vriendin van een seismoloog. Ze is met de tsunami uit 2011 in Japan weggevaagd van de aarde. Maar ze is niet dood, weet de seismoloog, want hij kan haar hartslag voelen in de trillingen van de aarde.

Als een droom was het. De muziek zoekt wegen naar binnen terwijl de dansers het verhaal vertellen. Fantastisch zijn danser Francis Sinceretti, de seismoloog, en danseres Karin Lambrechtse, de verloren vriendin in de choreografie van Adriaan Luteijn. Spinvis zingt Goochelaars en Geesten, een nummer dat goed aansluit op de inhoud van het stuk, maar ik vind het stiekem toch jammer dat ze niet iets nieuws hebben geschreven hiervoor. Dat voelt een beetje alsof er te weinig tijd was.

De verbeelding spreekt. Het strand, de dansers en de muziek tillen me op en voeren me met de albatrossen uit het verhaal ver weg. Zoals het verhaal dat Spinvis vertelt over een keizer die liever droomt en zijn eigen wereld verbeeld, omdat deze zo veel mooier is dan de werkelijkheid.

[Kintsukuroi](#) speelt van oktober tot november nog in het theater, met een afsluiter in Muziekgebouw aan t' IJ, dus ga dit zien!

Judith Rijsenbrij

